

LENINA KAROGS

Preiļu rajona
Centrālā bibliotēka

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 123 (5662)
17.
OKTOBRIS
SESTDIENA,
1987. GADS
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA / PREIĻU RAJONA KOMITEJA / UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME / LAIKRAKSTS

Līvānu stikla fabrikas kolektīvam

Latvijas Komunistiskās partijas Preiļu rajona komiteja un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja sirsnīgi sveic jūs sakarā ar uzņēmuma dibināšanas 100. gadadienu.

Izsakām atzinību un pateicību kolektīva darba veterāniem, ražošanas pirmrindniekiem, fabrikas administrācijai, partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizācijām, it visiem, kas ar godprātīgu darbu devuši vērā ņemamu ieguldījumu uzņēmuma ekonomikas nostiprināšanā, ražotās produkcijas kvalitātes paaugstināšanā.

Esam pārliecināti, ka jūsu kolektīvs, plaši izvērtot sociālistisko sacensību, godam aizvadīs Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadskārtās jubilejas gadu, ka ar izciliem sasniegumiem darbā jūs sekmēsiet PSKP CK 1987. gada jūnija Plēnuma lēmumu īstenošanu.

Vēlam jums, cienījamie biedri, un jūsu ģimenēm labu veselību un laimi personīgajā dzīvē! Vēlam jaunus panākumus dzīves jauncelsmes darbā un miera stiprināšanā!

Latvijas KP Preiļu rajona komiteja
Preiļu rajona Tautas deputātu padomes
izpildkomiteja

Simtgade ir kā sākums

Līvānu stikla fabrikas kolektīva lielo svētku priekšvakarā laikraksta «Lenina Karogs» korespondents Ž. BURIJS tikās ar uzņēmuma direktoru JEVĢENIJU SKREIVERU un lūdza viņu pastāstīt par fabrikas attīstības ceļu, tās laudim un Lielā Oktobra jubilejas gadā gūtajiem panākumiem.

— Sodien Līvānu stiklu pazīst ne tikai mūsu republikā, bet arī tālu aiz tās robežām. Gatavojoties godam sagaidīt Lielā Oktobra 70. gadadienu, mūsu uzņēmuma laudis strādā kā isti trieciennieki, ir sabiedriski un politiski aktīvi, atceras nozīmīgākos vēsturiskās attīstības posmus.

Darba kolektīva vēsture veidojusies sarežģīti un smagos apstākļos. Pēc Līvānu stikla fabrikas nodibināšanas 1887. gadā sākās grūtais tapšanas ceļš, kurš tikai XX gadsimta sākumā noveda pie zināma uzplaukuma stikla ražošanā. Pirmā pasaules kara laikā fabrika tika sagrauta. To atjaunoja tikai 1922. gadā. Taču arī pēc atjaunošanas uzņēmums strādāja neilgu laiku sprīdi, jo nebija, kur realizēt produkciju: toreizējās Latvijas buržuāziskā valdība nevēlējās iesaistīties ekonomiskās un tirdzniecības attiecībās ar jauno Padomju valsti. Drīzumā akcionāru sabiedrība, kurā ietilpa fabrika, bankrotēja, un 1935. gadā uzņēmums darbu pārtrauca. Daudzi tā strādnieki bija spiesti atstāt dzimto pilsētu. Fabrikas ēku, tās iekārtas izpārdeva.

Atceroties šīs mūsu uzņēmuma vēstures skumjās lappuses, nevilus rodas jautājums: «Vai šodienas dzīvē vispār būtu tāds Līvānu stikls, ja mūsu Latvija nebūtu kļuvusi par pilntiesīgu locekli sociālistiskās Dzimtenes — PSRS — brālīgo tautu saimē?». Atbilde var būt tikai viena: «Protams, ne».

Pašlaik mūsu kolektīvu vieno ekonomiskās saites ar daudziem KPFSR, Ukrainas, Baltkrievijas un citu brālīgo sociālistisko re-

publiku uzņēmumiem. Mēs saņemam no saviem partneriem izejvielas, kurināmo, iekārtas un daudz ko citu. Līvānu stikla fabrika ieguvusi produkcijas noietu tirgu ne vien republikā, bet arī vairāk nekā simt pilsētās aiz tās robežām. Sociālistiskās sacensības partneri palīdz mums praktiski, atbalsta morāli — piemēru tam ir milzum daudz.

Par fabrikas otro dzimšanas dienu mēs pamatoti uzskatām 1944. gada 13. oktobri, kad tika pieņemts lēmums par stikla ražošanas atjaunošanu mūsu pilsētā. 1945. gada pavasarī Līvānu stikla fabrika izlaida pirmo pēkara gados ražoto produkciju: pudeles, krūzes, citus izstrādājumus. Pēc tam sākās uzņēmuma intensīvās attīstības posms, kurš iezīmējas ar daudziem ražošanas sasniegumiem.

Uzņēmumā veica rekonstrukcijas un celtniecības darbus, ierindā stājās jauni cehi, tika

apgūta modernāka tehnoloģija. Piemēram, 1975. — 1977. gados fabrikā apguva no krāsainā stikla ražotu māksliniecisko izstrādājumu rūpniecisko izlaidi. Par to grupai uzņēmuma darbinieku piešķīra Latvijas PSR Valsts prēmijas. 1981. gadā sasniegta vēl viena virsotne stikla ražošanas apgūvē — uzsākta kristāla izstrādājumu izlaide. Vēlāk gūti atzīven jauni, augstāki tehnoloģiskie un tehniskie sasniegumi.

Patlaban fabrikas kolektīvs ir vairākkārtējs sociālistiskās sacensības uzvarētājs gan Preiļu rajonā, gan Latvijas PSR Vietējas rūpniecības ministrijas mērogā. Fabrika četreiz apbalvota ar PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, Vissavienības arodbiedrību Centrālās padomes un VLKJS CK ceļojošo Sarkanā karogu. Par 11. piecgadē gūtajiem rezultātiem uzņēmums saņēmis PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VLKJS Goda nozīmi.

Panākumus nodrošina kolektīvs, ražošanas pirmrindnieki un novatori, pirmsjubilejas sociālistiskās sacensības dalībnieki. Pirmām kārtām mēs esam pateicīgi mūsu veterāniem. Pelnītā atpūtā šodien ir Fedejs Grigorjevs, Tekla Gercāne, Bronislava Klindžāne, Tatjana Belajeva, Valentīna Sapoņņikova un citi. Daudz spēku un enerģijas savai fabrikai atdevuši un turpina atdot Melnija Strode, Zoja Filipova, Antons Vilcāns, Pēteris Baltmanis. Aug arī jaunā maiņa. Par sava aroda meistariem kļuvuši Jānis Vilcāns, Zinaida Zujeva, Vladimirs Kozlovs un daudzi citi viņu vienaudži. Aizvien drosmīgāk sevi piesaka arī paši jaunākie uzņēmuma strādnieki.

100 gadu — tas ir gan daudz, gan maz. Kolektīvs bagātīnās ar jaunām darba tradīcijām, paplašinās tā ekonomiskās un sociālās saiknes, zēl darba slava. Kāpot savai tautai, Dzimtenei — tas ir mūsu galvenais mērķis, un tam esam uzticīgi vienmēr.

Apbalvojumi

Par panākumiem, kas gūti plānu un sociālistisko saistību izpildē, tautas patērēja preču izlaides paplašināšanā, kā arī sakarā ar uzņēmuma dibināšanas 100. gadadienu Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs apbalvojis ar Goda rakstu **LIVĀNU STIKLA FABRIKU.**

* * *
* LPSR Nopelniem bagātā rūpniecības darbinieka goda nosaukums piešķirts gaismas vadu ceha regulētājam **VLADIMIRAM KOZLOVAM.**

Ar republikas Augstākās Pa-

domes Prezidijs Goda rakstiem apbalvoti:

ZINAIDA ZUJEVA — stikla pūtēja;
VĪKTORS MALISEVS — stikla formēšanas mašīnu mašīnists;
JĀNIS CEIRĀNS — virpotājs;
JEVĢENIJS SKREIVERS — fabrikas direktors.

Ar Latvijas PSR Ministru Padomes un Latvijas Republikāniskās arodbiedrību padomes Goda rakstiem apbalvoti:

VASILIJS GUSEVS — stikla pūtējs;
JEVLAMPIJS KONSTANTINOVS — stikla formēšanas mašīnu regulētājs;

ELZA LAPINA — fabrikas direktora vietnece, ražošanas jautājumos;

MIHAILS LISENKO — elektromontieris;
RAISA SNIKERE — stikla pūtēja.

* * *
Ar Latvijas PSR Vietējas rūpniecības ministrijas Goda rakstiem sakarā ar jubileju apbalvoti 18 fabrikas darbinieki. 11 cilvēki izvirzīti apbalvošanai ar Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas Goda rakstiem.

Apbalvošana notiks kolektīva svinīgajā sanāksmē, kas veltīta uzņēmuma jubilejai.

„Miera vilnim“ — mūsu atbalstu!

24. oktobrī plkst. 12.00 Japānas pilsētā Hirosimā sāksies «Miera vilnis». Tas virzīsies no Austrumiem uz Rietumiem pāri visai zemeslodei. Pasākuma iecere radās Japānā šī gada augustā, kad tur notika Vispasaules konference kodolieroču aizliegšanā.

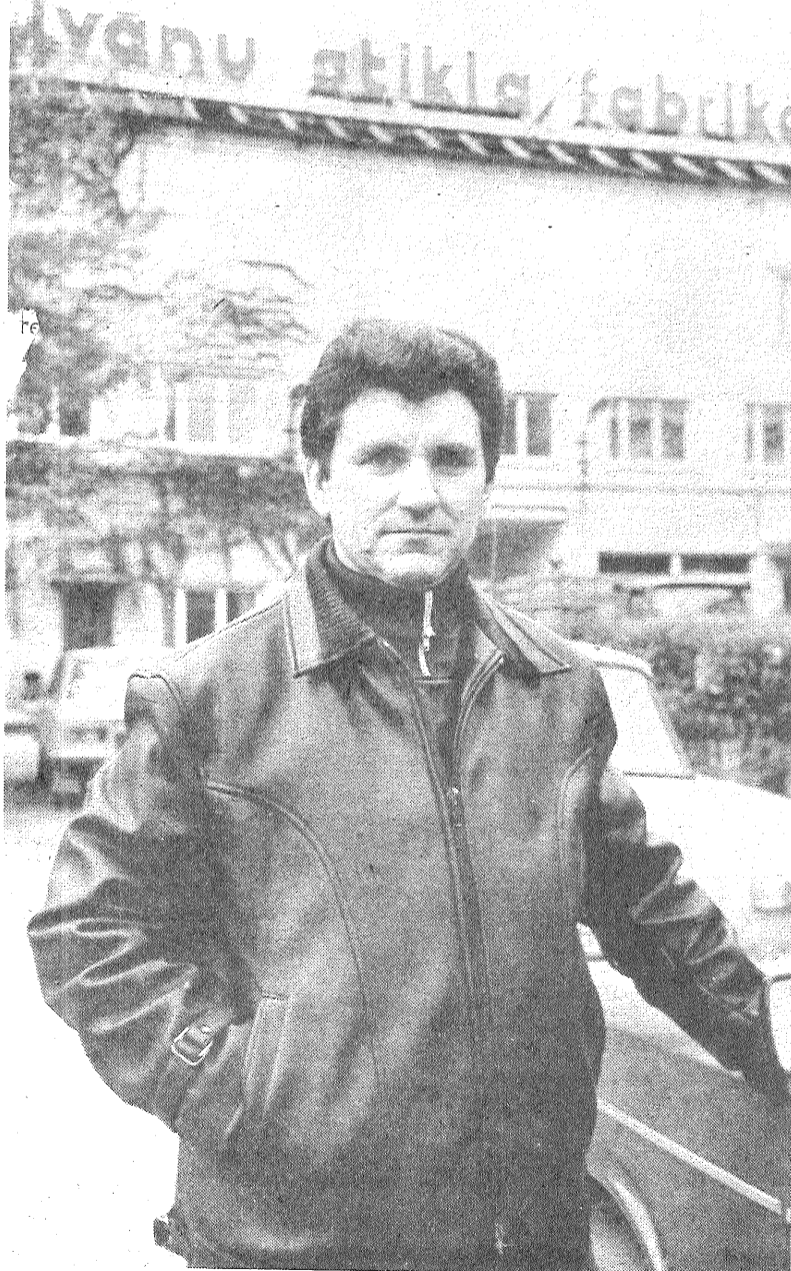
24. oktobris — Starptautiskā Apvienoto Nāciju Organizācijas diena. Sajā dienā sāksies un līdz 31. oktobrim turpināsies ANO nedēļa par atbrunošanu.

24. oktobra dienas vidū «Miera vilnis» saņiegs arī mūs. Tāpēc visiem ieteicams padomāt par pašreizējo vēsturisko momentu: visa pasaule ar nepacietību gaida to brīdi, kad tiks noslēgts cilvēces pastāvēšanas vēsturē pirmais līgums par kodolatbrunošanu.

Pretkara kustības un Padomju Miera fonda veicināšanas rajona komisija aicina visus rajona iedzīvotājus, darba kolektīvus šīs nedēļas ietvaros, bet it sevišķi 24. oktobrī, rīkot mītnus, manifestācijas un sapulces savos kolektīvos vai arī vienkārši draugu un paziņu lokā parunāt par pasākumiem, kas veicami, lai saglabātu dzīvību uz Zemes, par savu lomu miera nostiprināšanā.

Iesakām aktivizēt līdzekļu vākšanu Padomju Miera fondam.

A. SEDVALDS,
pretkara kustības un Padomju Miera fonda veicināšanas rajona komisijas priekšsēdētājs

JĀNIS VAIVODS (attēlā) ir viens no labākajiem darba veicējiem Līvānu stikla fabrikā. Viņa vārdam, kā saka, ir svars ne tikai stikla ražotāju kolektīvā, bet arī visā sabiedrībā — J. Vavodis ir Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts, bieži tiekas ar vēlētājiem.

J. Vavodis kopā ar savas brigādes laudim ražo izstrādājumus no bezkrāsu stikla.

Lielā Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu centīgais kolektīvs sagaida ar lieliskām darba veiktēm.

J. SILICKA foto

Sagaidot Lielā Oktobra jubileju

70

Pēc vectēva vēlējuma

Vadīt automašīnu kolonnu, kas veda virsplāna labību no Daugavpils rajona kolhoza «Dzirkstele», šoreiz uzticēja Arnim Trubiņam. Tajā septembra dienā komjaunietis jutās kā jubilārs. Kā lai nepriecājas un nelepjas, ja vectēvs viņam lika piestiprināt pie mašīnas borta laika gaitā izbalējušo sarkano audeklu ar uzrakstu «Pirmo labību — valstij!», ko vecais Staroslav Trubiņš glabāja daudzus gadus kopš tiem laikiem, kad kopā ar citiem zemniekiem viņš sūtīja labības vezumus padomju karavīriem, kas atbrīvoja Latviju 1944. gadā.

— Puikas gados es klausījos vectēva stāstus par vēl senākiem laikiem, — stāsta Arnis. — Tad

es uzzināju, ka mūsu ģimene, tāpat kā daudzi citi aprīnka nabadzīgie zemnieki, pirmo reizi saņēma zemi no padomju varas 1919. gadā. Tas bija trauksains laiks, valdīja bads. Fronte bija pavisam netālu. Bez Padomju Krievijas palīdzības mūsu dzimtai būtu jāiet ubagos. Gan mans vectēvs, gan lēvs, gan arī es pats esam dzīvuši parādā tai maizei, ko mums toreiz atsūtīja. Tur bija arī 20 vagoni kviešu no Vladimira Iljiča Leņina dzimtenes — Simbirskas guberņas, Kostroma deva kartupeļus un dārzeņus. Droši vien arī tur tas viss nebija lieks, tāpēc pie mums vēl arvien atceras šo nesavtīgo palīdzību. Kas zina, varbūt atmiņām par to bija sava loma, organizējot kolhozu pēc Lielā Tēvijas kara. Tas bija viens no pirmajiem kolhoziem republikā.

Vietējais muzejs glabā sīku saimniecības tapšanas vēsturi. Eksponātu vidū ir nodzeltējuši dokumenti, kas liecina par atbalstu, ko grūtajos gados latviešu zemniekiem sniedza viņu krievu draugi.

Arnis Trubiņš savu likteni ir saistījis ar dzimto ciemu. Tagad viņš mūcās lauksaimniecības tehnikumā, saņem kolhoza stipendiju. Bet labības plaušas dienās viņš bija mājās praksē. Viņam godpilns reiss ar jauno ražu ir turbinājums ģimenes tradīcijai cienīt maizi, kas sakņojas tajos laikos, kad bada gados to Latvijai atveda sarkanie vezumnieki.

V. RUDOJS,

LATINFORM korespondents

Sapnim jādzīvo

Izdevniecībā «Avots» sagatavots laišana klajā albums «Latviešu sarkanie strēlnieki». Tajā portretos redzami 36 latviešu komandieri un komisāri, no kuriem daudzi tika nepamatoti represēti 1937. gadā un rehabilitēti pēc partijas XX kongresa — jau pēc nāves. Pastelētniķis gleznoto portretu autors ir mākslinieks Uldis Zemzaris.

— Grūti bija uzņemties šo darbu, — pēc cikla pabeigšanas teica mākslinieks. — Man ļoti svarīga ir dzīva saskarsme ar cilvēku, iepazīšanās ar viņa runas veidu, temperamentu. Taču šoreiz dažkārt nebija pat fotogrāfiju. Fiziski lika izcināt ne tikai gandrīz visi latviešu strēlnieki — augstākā kommandastāva pārstāvji, bet arī visi viņu darbības dokumenti. Tāpēc ar dažiem no saviem nākamajiem varoņiem es varēju iepazīties pēc viena vienīga fotoattēla. Taču atteikties man nebija morālu tiesību — esmu taču strēlnieka dēls.

Mans lēvs bieži stāstīja par sava komandiera Jukuma Vācieša gudrību un drosmi. Tagad līdzās viņa fotogrāfijām, kas man jau kopš bērnības pazīstamas kā dārgas ģimenes relikvijas, parādījies Roberta Eidemana, Kārļa Pētersona, Kārļa Doziņa, Jēkaba Alkšņa un Roberta Apīņa fotoattēli. Un pēkšņi man uzplaiksnīja doma — cik daudz kas viņiem ir kopīgs! Visiem atklātas, drosmīgas sejas, bet acis — sapnis, ko neviens nespēja izdzēt! Si uzticība sapnim mani pārņēma savā varā. Nedrīkst taču pieļaut, ka tik

agri no dzīves aizgājušo isto revolucionāru vārdi izzustu no tautas atmiņas!

Lai portreti būtu autentiski, bija svarīgi uzzināt katru varoņa acu un matu krāsu, rakstura iezīmes un izturēšanās manieri. Taču arī ar to bija par maz — vajadzēja ne tikai atveidot ārējo līdzību, bet arī radīt māksliniecisku tēlu. Pagāja dienas un mēneši, kamer gleznotājs iepazīs ar strēlnieku biogrāfijām un atmiņu pierakstiem. Ļoti palīdzēja tikšanās ar strēlnieku bērniem un mazbērniem. Savu varoņu melnbaltos fotoattēlus U. Zemzaris pārjotografēja uz diafilmām. Un, luk, vakara krēslā viņi viens pēc otra ienāca darbnīcā un sarunājās ar mākslinieku, kas strādāja pie molberta.

Uzgleznoto portretu pirmie vērtētāji bija atveidoto varoņu laikabiedri, kas bija atnākuši uz izstādi Latviešu sarkano strēlnieku memoriālajā muzejā.

Veterāni atzinīgi uzņēma manu darbu, portretos viņi pazina savus komandierus un komisārus, izņemot vienu, kuru viņi atcerējās jaunāku, nekā es biju attēlojis, — stāsta Uldis Zemzaris. — Mums izdevās atrast to gadu fotogrāfiju, un es viņu uzgleznoju vēlreiz. Arī citu varoņu portretēli bija gleznoti vairākos variantos, taču tos Ventspils un Tukuma muzeji ludza savām ekspozīcijām.

Darbnīcā palikuši uzmetumi, skices un fotomateriāli. Un pazīstama glezna, kurā revolucionārais komandieris un dzejnieks Roberts Eidemans attēlots kopā ar savu mazo dēlu uz baltas bērzu birzes jona. Bērzs pie bērza. Varētu likties, ka tie ir apburti cinitāji. Ja nosauktu viņus vārdā — varbūt viņi atdzīvotos!

A. ROZENIECE,
LATINFORM korespondente

Rajonā, ar kuru sacensāmies

Laukkopes darba uzvara

Rēzeknes rajona kolhoza «Vienība» saņēma patikamu vēsts: ražošanas iecirkņa priekšniece Margarita Saleniece apbalvota ar PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes galveno balvu — zelta medaļu.

Sādu novērtējumu saņēmis darba kolektīvs, ko ilgu gadu vadīja M. Saleniece. Piemēram, pagājušajā gadā tas ieguva 38,6 centnerus labības no hektāra. Šogad tik

liela vidēja raža kolhozā, bet pirmrindas iecirkņi novākti jau caurmērā 40 centneri no hektāra. Šis strādīgais kolektīvs ieguvis arī rajona lielāko lopbarības biešu ražu. Caurmērā 862 centneri no hektāra — šāds rādītājs iecirkņi bija pērn. Pašlaik zempokļi dara visu, lai arī šogad novāktu labu šīs vērtīgās lopbarības ražu.

LATINFORM

Laikraksta „Leņina Karogs” anketa: „Pārkārtošanās — visiem un visur!”

Viedokļi tiks uzklauti

Sodien redakcija dod vārdu Preiļu remontu un celtniecības pārvaldes brigādes vīriem, kurus vada Jevgēnijs Gončarovs. Korespondente ieteica strādniekiem atbildēt uz diviem jautājumiem: «Kāds ir brigādes locekļu ieguldījums pārkārtošanās lietā? Vai viņi jūtas apmierināti ar pārkārtošanās norisi kolektīvā?»

Jevgēnijs Gončarovs, brigādes vadītājs.

— Nedaudz vārdos pastāstīšu par sevi un saviem biedriem. Visi bez izņēmuma esam apguvuši vairākas celtniecības specialitātes. Un apguvuši tieši darba procesā: tāda ir remontu un celtniecības organizācijas darba specifika. Mūsu brigādē pamatoti var uzskatīt par komplekso brigādi. Bet — kā vadība izmanto šīs daudzsoļošās brigādes iespējas — tas ir jautājums, par kuru vērts padomāt. Sodien mums nav izdevīgi apgūt vairākas savstarpēji saistītas specialitātes vai arī ieviest progresīvas darba organizācijas formas. Kāpēc? Paskaidrošu.

Piecu gadu laikā, kopš es šeit strādāju, strādniekiem ne reizi nav paaugstināta kategorija. Mēs varētu būt objektus, kā saka, no pamatiem līdz atslēgu nodošanai saimniekam, taču arī šī iespēja mums liegta.

Darba organizācija, arī darba algas nav mūsu ziņā. Mūs neviens neuzklausa. Strādājam kā pa tumšu: nezinām kārtēja objekta adresi, mums nav ne jausmas, cik lielu algu saņemsim pēc šī objekta nodošanas ekspluatācijā. Ja mēs saņemtu norikojumu pirms darbu sākšanas, mēs tos varētu plānot pašī vietās.

Un vēl — kāds gan efekts no darba līdzdalības koeficienta, ja alga nepārsniedz 150 — 170 rubļus? Tas taču ir gandrīz viens no stundu darba apmaksas sistēmas variantiem. Vārdu sakot, mūsu centieni strādāt labāk pagādām negūst atspoguļojumu ne

darba organizācijas pilnigošanā, ne tā rezultātos. Un arī mums principā tas neko nedod. Te nu bija pārkārtošanās.

Andris Vilcāns, 3. kategorijas krāsotājs apmetējs.

— Protams, darba specifika ietekmē celtnieku attieksmi pret pienākumiem. Ar to es domāju nepieciešamību apgūt vairākas profesijas. Lai gan lielāku ieguldījumu mēs dotu, strādājot tikai savā specialitātē. Taču esam ar pārvaldes statusu. Vēl viens negatīvs aspekts — izbraukumi. Cilvēku pārvietošana no viena objekta uz otru aplicina vienīgi sliktu darba organizāciju. Diemžēl ar šīm nebūšanām esam samierinājušies un paklausīgi braucam uz norādīto objektu.

Neapmierina darbu mehanizācijas līmenis. Visā remontu un celtniecības pārvaldē ir tikai viens betona maisītājs. Navelektisko atskaldītājamuru, ripzāgu, elektrisko urbjmašīnu.

Esam jau aizmirsuši, kad pēdējoreiz saņēmām progresīvo piemaksu. Godīgi atzišos — no promiešanas mani attur vienīgi cerība saņemt dzīvokli. Nedomājiet, ka esmu pašlabuma meklētājs — desmit gadu laikā mūsu pārvaldē būvēs tikai otro dzīvojamu māju.

Voldemārs Pudulis, 3. kategorijas krāsotājs apmetējs.

Mūsu brigāde pārvaldē ir viena no labākajām. Sociālistiskajā sacensībā ne vienreiz vien esam ieguvuši godalgotas vietas. Domāju, ka citādi nemaz nevar būt: no pieciem brigādes locekļiem trīs ir komunisti. Taču — vai

būt pirmajiem pie mums ir liels gods? Vai uzvara sniedz gandarījumu? Nē. Es, piemēram, pat nezinu, kā esmu kļuvis par pirmrindnieku. Starpposmu rezultātus neviens ne tikai nedara mums zināmus, bet pat vispār tos neapkopu. Desmitrubļu prēmija, manuprāt, vienīgi pazemo.

Darba algu nekad neizmaksā paredzētajā termiņā, bet trīspadsmito algu izsniedz labi ja pēc mēneša. Neko rakstisku par izmaksām un atskaitījumiem mums neuzrāda.

Strādnieku izteikumus komentē pārvaldes partijas pirmorganizācijas sekretārs, komplektsanas inženieris M. KIRILLOVS:

— Būtībā varu atbildēt vienu: esmu vienisprātis ar strādniekiem. Viņu izvirzītos jautājumus vairākkārt apspriedām partijas un arodbiedrības sapulcēs, taču uzlabot stāvokli mums neizdevās.

Jābūt paškritiskiem: komunisti nav panākuši, lai situācija izmainītos. Tādi jautājumi kā strādnieku un inženieritehnisko darbinieku atestācija, kategoriju piešķiršana, algas izmaksu un atskaitījumu uzskaites lapiņu iekārtošana, darba līdzdalības koeficienta ieviešana un citi palikuši neatrisināti.

Acimredzot, tas ir gadiem ilgā krājušos problēmu komplekss, un tas mums jāatrisina vistuvākajā laikā. Sadarbībā ar strādniekiem, ņemot vērā katra pārvaldes ražošanas iecirkņa intereses. Pagādām varu vienīgi solīt, ka brigādes locekļu anketēšanas rezultāti tiks izskatīti kārtēja partijas sapulcē.

Materiālu sagatavoja
L. KUZMINA

Komjaunatnes dzīve: pārskati un vēlēšanas

Bez patiesas intereses

Patlaban pārskata un vēlēšanu sapulces komjaunatnes organizācijās norit mūsu sabiedrības visu dzīves sfēru pārkārtošanās un atjaunošanas periodā. Tās ir pirmās pārskata un vēlēšanu sapulces pēc Latvijas LKJS XXIII un pēc VLKJS XX kongresiem, kuros lietišķi un ar patiesu interesi, kritiski apsprieda komjaunatnes organizāciju darba pārkārtošanas uzdevumus.

Diemžēl ar rūgtumu jākonstatē, ka nupat teikto nevar attiecināt uz visām pie mums rajonā notikušajām pārskata un vēlēšanu sapulcēm.

Dzīva saruna nelzraisījās arī Līvānu eksperimentālajā bloķimiskajā rūpnīcā, kuras komjaunatnes organizācija šī gada pirmajā pusgadā bija labākā sociā-

listiskajā sacensībā starp rajona rūpniecības uzņēmumiem. Jauno speciālistu padomes priekšsēdētāja Ilona Stepiņa pareizi aizrādīja, ka katram sektoram vajadzētu sniegt pārskatu par paveikto darbu un informēt par nākotnes plāniem. Diemžēl notika tā, ka konkrēto atbildīgo vietā atskaitījās komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs un «Komjaunatnes starmeša» štāba priekšnieks.

Par komjauniešu un jauniešu devumu, risinot rūpnīcā izvirzītās ražošanas problēmas, savās domās ar klātesošajiem dalījās partijas organizācijas sekretāre L. Znotiņa un rūpnīcas direktors A. Sedvalds. Par uzdevumiem, kuri veicami pilsētas jauniešiem, informēja Latvijas KP rajona komitejas rūpniecības un transpor-

ta nodaļas vadītājs N. Pavlovskis. Par komjaunatnes organizāciju darba dažiem aspektiem VLKJS XX kongresa lēmumu kontekstā runāja Latvijas LKJS CK strādnieku un lauku jaunatnes nodaļas instruktors A. Hycrins. Ilona Stepiņa īpaši interesējās par kvalitātes iniciatīvu grupu darbu.

Iepriecina tas, ka tieši sapulces laikā komjaunatnes grupas uzņēmās saistības izpildīt konkrētus uzdevumus līdz mūsu valsts komjaunatnes svētkiem.

Par komjaunatnes organizācijas sekretāri atkārtoti ievēlēja M. Treidi, Gribu novēlēt jaunievēlētājam komjaunatnes komitejai un visai organizācijai patiesu ieinteresētību darbā un mūsu sabiedrības dzīves atjaunošanā un rosināšanā.

A. GRZESKEVICS,
Latvijas LKJS rajona komitejas otrās sekretārs

Par talkā nopelnīto naudu

Rīgas pilsētas 1. bērnu klīniskā slimnīca, kas uzcelta par komunistiskajā sestdienas talkā nopelnītajiem līdzekļiem, ir viena no labākajām republikā. Ik gadus šeit ārstējas aptuveni deviņi tūkstoši bērnu. Slimnīca ir apgādāta ar modernām medicīniskajām iekārtām, šeit ir ērtas un mājīgas palātas, istabas vecākiem un telpas apkalpojošajam personālam.

ATTEĻA: bērnu klīniskajā slimnīcā.

V. LIŠICINA foto
(LATINFORM)

Dzīvokļu problēma: no dažādiem viedokļiem

Vai dzīvokļu sadale ir taisnīga?

Ne mazums tiek runāts par nepieciešamību nopietni uzlabot dzīvokļu sadales praksi. Šie jautājumi jārisina, balstoties uz plašu demokrātiju, tiem jābūt pakļautiem pastāvīgai sabiedriskajai kontrolei.

(No PSKP XXVII kongresa materiāliem).

DZĪVOKLI — PAR PIEKĀPĪBU?

Mans jautājums var likties ne pārāk korekts. Tomēr tas, kas atgādājas ar mani un manu ģimeni, liek izvirzīt šo jautājumu vispārējai apspriešanai.

Kad es kārtējo reizi ierados vizītē Līvānu pilsētas izpildkomitejā, lai runātu par dzīvokli, man izteica pārmetumu: ja tu, tā teikt, retāk uz šejieni nāktu un mazāk sūdzētos, tad savu panāktu ātrāk. Tātad iznāk, ka dzīvokļu sadales princips pie mums ir šāds: miermīlīgais un piekārīgais — saņems, bet tam, kurš daudz prasa, jāpauet malīnā?

Es esmu otrās grupas darba invalīde. Man ir trīs bērni. Dzīvojam vienā istabā, kura ir bez jebkādam ērtībām. Komisija oficiāli atzina mūsu mitekli par sanitārajām un tehniskajām normām neatbilstošu. Nevaru samskatīt, cik reizes šajā sakarā esmu gājusi pie pilsētas izpildkomitejas bijušā priekšsēdētāja un viņa vietnieces V. Leines. Bez rezultātiem.

Nesākšu mēģināt un maldināt sabiedrību: man piedāvāja citu dzīvokli. Taču — vai nu atkal bez ērtībām, vai neatbilstošas platības, vai arī tādu, kurš atrodas kaut kur aiz pilsētas ro-

KURŠ LAI SEKO RINDAI?

1983. gadā iestājies jauno speciālistu rindā pēc dzīvokļiem. Abi ar vīru toreiz dzīvojam (un dzīvojam turpat vēl joprojām) stikla fabrikas kopmītnēs. Šajā pašā gadā mums piedzima meita. 1983. gada decembrī stājās spēkā likums par jaunajām ģimenēm, kurš ļāva organizēt speciālu rindu. Diemžēl tobrīd par šo likumu mēs vēl nezinājām un turpinājām gaidīt, kad pienāks mūsu kārta jauno speciālistu rindā.

Par šo jautājumu nopietnāk padomāt lika kāds notikums: mūsu pazinas saņēma labiekārtoju dzīvokli, kaut gan bija apprecējušies gadu vēlāk nekā mēs. Paskaidrojumu lūdzām Līvānu pilsētas izpildkomitejā. Lūdzām arī pārrakstīt mūs jauno ģimeņu rindā. Konkrētu atbildi toreiz nesaņēmām.

«PRIVILEĢĒTO RINDA»

Mana vīramāte M. Rodionova ir pensionāre, 1943. gadā bojā gājušā karavīra atraitne. Kopš 1955. gada viņa mītnās dzīvokli bez ērtībām. Pirms gadiem 15 no šī nama, kas atrodas Rīgas ielā 22, sāka aktīvi pārrakstīt priekšus: sak. māja ir avārijas stāvoklī, paredzēta nojaukšanai. Tāpēc arī dzīvokli rindā nevienam neuzņēma. Dokumentus neviens neprasīja, ticēja tāpat. Taču pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāji mainījās, katrs šo lietu vērtēja savādāk, un iedzīvotāju pārvietošana tika pārtraukta. Ne tik sen šajā namā sāka iemītnāt jaunās ģimenes.

AR KĀRTAS NUMURU 1 a

Mums ir trīs bērni. Dzīvojam barakā bez ērtībām. Kopš 1980. gada esam uzņēmti rindā dzīvokļa saņemšanai. Vispirms kā jaunie speciālisti, pēc tam kā jaunā ģimene. Pēdējos divus gadus mūsu kārtas numurs dzīvokļu rindā ir 1. Pa šo laiku pilsētā uzbūvētas ne mazāk kā četras dzīvojamās mājas, un katrā no tām mums apsolīja dzīvokli. Šo divu gadu laikā mēs pilnīgi negaidīti dzīvokli rindā bijām noslidējuši līdz kārtas numuram 3. Pēc tam mūsu kārtas numurs bija 2 a.

Bet 28. septembrī izpildkomiteja atkal atteicās piešķirt mums dzīvokli. Tagad — ar perspek-

bezām. Lika priekšā — ja mēs pieņemšot izpildkomitejas variantu, tad pat neizslēgšot no dzīvokļu rindas.

Telksu atklāt — šādiem solījumiem es neticu. Zinu ne mazums ģimeņu, kuras piekrita pārcelties uz «pagaidu» dzīvokli, bet mitinās tur jau trīs, piecus, pat desmit gadus. Bez jebkādam perspektīvam uzlabot savus dzīves apstākļus. Vadītāji taču mainās, un kurš gan atbildēs par savu priekšgājēju dotajiem solījumiem? Tāpēc mēs dzīvojam turpat un gaidām to, kas pienākas.

Tomēr es lūzdu paskaidrot man, kāpēc vienmēr, kad es aizsāku sarunu par dzīvokļa saņemšanas iespējām, Līvānu izpildkomitejas vadība izvairās risināt šo jautājumu pēc būtības. Aizbildinās ar lielu rindu, milzumu daudz problēmām, ar nespēju palīdzēt. Un manas bēdas šo problēmu priekšā kļūst pavisam nieciņas. Bet es taču arī esmu cilvēks, un arī maniem bērniem nepieciešamas kaut elementāras ērtības.

Tāpēc arī, izmantojot laikraksta starpniecību, lūzdu atbalstu augstākstāvošiem orgāniem.

A. ANCVERIŅA,
Līvānos, Rīgas ielā 81

1985. gadā pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece paziņoja, ka nav nekāda pamata pārrēķināt mūs jaunā rindā. Kāpēc? Mūsu lietā trūkstot izziņas par bērna piedzimšanu. Vai tad izziņa par bērna esamību ir svarīgāks pierādījums nekā pats bērns? Tā mēs joprojām stāvam jauno speciālistu rindā, kurā mūsu kārtas numurs ir 12.

Man ir šāds jautājums. Ik gadus pieņem ne mazums normatīvo dokumentu, par kuriem ierindas pilsoņi vienkārši nav informēti. Tā tas atgādājas arī ar mums. Kāpēc pilsētas izpildkomiteja pati nepārreģistrē cilvēkus no vienas rindas otrā, ja to ļauj darīt gan ģimenes sastāvs, gan sadzīves apstākļi, gan likums? Uzskatu, ka pēc reglamentējošo dokumentu stāšanās spēkā ir jāizskata arī dzīvokļu saņemšanas rindas kārtība.

N. KRASKO,
Līvānos

Tās neilgu laiciņu šeit padzīvo, sagaida, kad uzņems piešķirt dzīvokli, un pamet veco māju. Tā šeit ir palikuši tikai vecākā gada gājuma cilvēki.

Kad slimajai un vientuļajai sievietei kļuva fiziski neespējami tikt galā ar saimniecību, viņa lūdz palīdzību pilsētas izpildkomitejā. Pensionāri uzņēma privileģēto pilsoņu dzīvokļu rindā, apsolot gada laikā jautājumu atrisināt. Pagājuši jau divi gadi, bet solījums tā arī palicis tikai solījums. Gribu painteresēties, ar ko šī privileģēto rinda atšķiras no parastās?

L. RŌDIONOVA,
Līvānos, Saules ielā 10 a

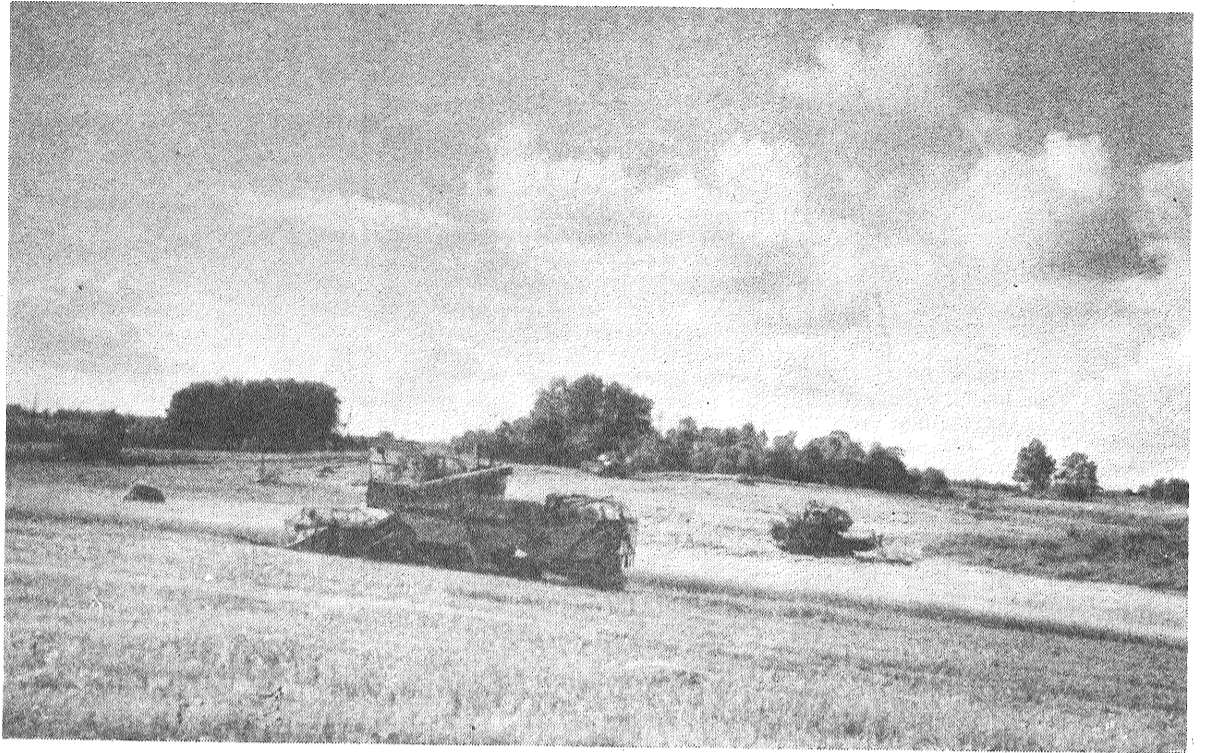
tīvu saņemt dzīvokli tuvāko piecu gadu laikā. Vienlaicīgi tika nolemts, ka mūsu ģimenei dzīvokli rindā tagad būs kārtas numurs 1 a, motivējot to tādējādi, ka līdz šim esam bijuši tikai otrie (ar literu a).

Vēlos zināt, vai dzīvokļu rindā vispār eksistē tamlīdzīga numerācija. Ja mūsu kārta dzīvokļu rindā apzīmēta ar 1 a, tad kurš ir kļuvis pirmais? Bez burtiņa a.

Un vēl viens jautājums. Ja jau mēs, kas dzīvokli saņemšanas rindā esam pirmie, nekādi nevaram tikt pie dzīvokļa, kurš tad īsti tos saņems?

G. URTANE,
Līvānos, Fabrikas ielā 2,
5-9

NO FOTOKONKURSA MATERIĀLIEM

Rudens Latgales laukos.

I. PLICA foto

SPORTS

SPORTS

SPORTS

Kur izeja no atpalcības?

— Skolēnu spartakiāde ir un būs mūsu darba rādītājs, — tā sarunā, kurā piedalījās Valsts fiziskās kultūras un sporta rajona komitejas priekšsēdētājs Pēteris Zdanovskis, bērnu un jaunatnes sporta skolas direktors Jevģenijs Boļšakovs, rajona tautas izglītības nodaļas inspektors Dzintra Smukste, punktu uz «1» uzlika rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs Jānis Lazda.

Aizvadītā republika bērnu un jaunatnes spartakiādē rajona izlases komandu starta bija vājš un nepilnīgs. Jā, tieši nepilnīgs, jo vairākos sporta veidos, kur bija plānots, prelieši nemaz nepiedalījās.

Rajona komandas (futbolisti, basketbolisti, vieglatlētji un slēpotāji) trešajā grupā palika vienā no pēdējām vietām (aiz preliešiem tikai divi rajoni). Lūk, devums pa sporta veidiem: futbols — 285 punkti, basketbols — 203, vieglatlētika — 362 un slēpošana — 268 punkti. Bērnu un jaunatnes sporta skolas direktors Jevģenijs Boļšakovs atzina, ka jaunie sportisti savāca tieši tik punktu, cik tobrīd bija viņu spēkos.

Futbola komandas uzrādīja šādus rezultātus: vecākajā grupā zonas sacensībās ierindojās 2. vieta, vidējā grupā — 3. vieta, jaunākajā grupā — 3. vieta. Tātad līdz finālsacensībām (kurās piedalās četru zonu uzvarētāji) neviena komanda netika. Arī basketbolistu starta ir samērā pieticīgs. Zonas sacensībās vecākajā grupā — 3. vieta, vidējā — 3. vieta, jaunākajā grupā — 2. vieta. Daļēji taisnība BJSS treneriem, ka sporta spēlēs daudzko izšķir izloze. Ja iznāk, ka jau zonas sacensībās jāspēkojas ar republikas čempioniem, tad... Un tomēr jāpiekrit basketbola trenerim Nikolajam Romanenko, ka rajona izlases komandas bērnu un jaunatnes spartakiādē tiek gatavotas haotiski. Nav treniņometņu, neviens nepainteresējas par sportistu vajadzībām. Nedoma par to, ka jaunieši arī morāli jānoskaņo gada galvenajām sacensībām. Tā uzskata arī vieglatlētikas treneri, kuriem bez jau minētajām ir vēl viena nopietna rūpe — papildināt komandu ar sportistiem no vispārīgglītojošajām skolām. Diemžēl ne katreiz tas izdodas. Lūk, šīs problēmas, kā arī sliktā sporta bāze ir par iemeslu tam, ka sporta veidā, kur citi rajoni vāc un kurā iespējams savākt vislielāko punktu daudzumu,

prelieši spiesti samierināties ar pieticīgu guvumu.

Sajā mācību gadā bērnu un jaunatnes sporta skola strādā pēc jaunā nolikuma. Sagaidāma reorganizācija fiziskās kultūras un sporta sistēmā. Iespējams, ka tas būtiski ietekmēs arī bērnu un jauniešu fizisko audzināšanu.

Neviens no sākumā minētajiem sarunas dalībniekiem nevarēja sniegt izsmelšu un objektīvu izskaidrojumu, kāpēc mūsu skolēni nepiedalījās tik populārajās GDA vasaras daudzciņas sacensībās («Cerību starti»), kāpēc nebrauca spēlēt šahu, galda tenisu, hokeju. Sacītie atļausnījumi: «Nesaņēmām uzacīnājumu GDA vasaras daudzciņas sacensībām», «Skolotājs Kovaļovs atteicās sagatavot komandu šahā», «Skolotājs Gudļevskis saprata, ka galda tenisa rībinieši nekur tālu netiks» diezli vai ir vēra nemam argumenti.

Par «Cerību startiem» Līvānu 2. vidusskolas fizikultūras skolotājs Vjačeslavs Sešolins vēlāk izteica šādu viedokli:

— Atbildīgi par skolēnu spartakiādi nepainteresējās, kā tā noritēs republikā. Rajona sacensības 5. — 7. klasēm notika septembrī. Par uzvarētāju kļuva Līvānu 2. vidusskola. Mēs tad arī gatavojām komandu republikas sacensībām. «Cerību starti» republikā notika pavasarī, un uz tiem bija jābrauc 4. — 6. klašu skolēniem. Saprotams, ka ceturto klasi sacensībām nebija gatavojuši. Un vēl — rajona komandu šim sacensībām neviens pat nebija pieteicis...

Tā — «Cerību startos!» Mazliet citādi, taču tikpat bēdīgi šahā, galda tenisā, hokejā un vēl bēdīgāk — kopvērtējumā!

Var, protams, strīdēties, kurā sporta veidā, piemēram, uzlicēt sagatavot komandu skolotājam Kovaļovam — šahā vai dambretē (tiesī dambretē līvāniešiem bija spoži panākumi pagātnē). Var meklēt un atrast iemeslus un vainīgos, kāpēc skolēnu izlases komandas nepiedalījās hokejā un citos sporta veidos. Tomēr tas nav galvenais. Galvenais — nepārdomātais organizatoriskais darbs.

Par rajona komandu gatavošanu un nosūtīšanu uz sacensībām atbildība bija vienpusīga. Galvenā un vienīgā noteicēja, izrikojāja, lēmēja un spartakiādes nolikumu realizētāja bija bērnu un jaunatnes sporta skola. Šādā situācijā tā aprobežojās tikai ar komandu gatavošanu

tajos sporta veidos, kur audzēkņi trenējās (ļāva piepalīdzēt vienīgi enerģiskākajiem ziemas sporta propagandētājiem no Riebiņu un Aglonas vidusskolām).

Viena galva — labi, divas — labāk, bet trīs noteikti būtu vēl labāk. Tā māca tautas gudrība. Bērnu un jaunatnes spartakiādes rīkošanai jāklūst par rajona tautas izglītības nodaļas uzdevumu. To atzina arī nodaļas vadītājs. Taču savs vārds jāteic arī Valsts fiziskās kultūras un sporta rajona komitejai.

Bērnu un jaunatnes spartakiādē drīkst piedalīties arī profesionāli tehnisko skolu audzēkņi. Ja būtu savlaicīgi domāts, plānots un organizēts, tad iespējams, ka vismaz cīnās sportā Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskā vidusskola komandu sagatavotu. Arī Preiļu kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas jauniešes varētu izvēlēties sev piemērotu sporta veidu un parādīt sevi republikas spartakiādē.

Protams, neviens neapstrīdēs — bērnu un jaunatnes sporta skolai jāuzņemas galvenā slodze tajos sporta veidos, kuros darbojas treniņgrupas. Pārējiem jābūt uz vispārīgglītojošo skolu bāzes. Diemžēl mūsu rajona vispārīgglītojošajās skolās šajā ziņā daudz neizdarību. Varbūt tāpēc, ka ilgus gadus sporta skolā un rajona tautas izglītības nodaļā nav kvalificēta sporta metodiķa.

Katrā trešajā lauku skolā nav pastāvīga kvalificēta fizikultūras skolotāja. Bet — cik bērnu un jaunatnes sporta skolas beidzēju prelieši ar norikojumu nosūtījuši apgūt fizikultūras skolotāja, trenera specialitāti! Tātad — jārisina arī kadru jautājums.

Valsts fiziskās kultūras un sporta rajona komitejas priekšsēdētājs, Pēteris Zdanovskis uzskata: bērnu un jaunatnes sporta skolai ar vienlīdzīgu uzmanību jāattīsta visi sporta veidi un labāk jāredz perspektīva, ko katrs sporta veids var dot. Nopietnāk jārupējas par galvenā sporta veida — vieglatlētikas — bāzes pilnveidošanu. Paradoksāli, ka patlaban vieglatlētikai BJSS plāno mazāk vispārējās fiziskās sagatavošanas grupu nekā futbolam.

Jāpopularizē arī ziemas sporta veidi. Nemaz nediskutējot par to, ka ar stingrāku mēraukļu jākontrolē sporta sekciju darbs vispārīgglītojošajās skolās.

A. ILJINA

Līderu maiņa

Plaviņu pilsētas ceļojošā kausa 73. turnīra atspēle piedalījās arī Līvānu šahisti.

Tiņāku laiku bez zaudējumiem spēlēja meistarkandidāts U. Melderis (Plaviņas). Pirmās sporta klases šahisti R. Rupeikis (Ogre) un J. Rudzāts (Līvāni). Līvānietis pirmo zaudējumu piedzīvoja spēles

astotajā kārtā, cīnoties ar R. Rupeiku.

Līvānu stikla fabrikas sportists J. Rudzāts savāca 22,5 punktus un ierindojās trešajā vietā. V. Gercānam 15,5 punkti, V. Oļeksensko 14 punkti.

Pēc trim turnīriem līderu grupā ir izmaiņas. Pirmajā vietā izvirzījies meistarkandidāts U. Melderis no Plaviņām (75,5 punkti), J. Rudzāts izcīnījis 66,5 punktus un atrodas 4. vietā, bet V. Oļeksensko ieņēma 6. — 8. vietu.

V. Gercāns divos turnīros ir sa-

vācis 28,5 punktus. Savas pozīcijas viņš var uzlabot nākamajās spēlēs.

Otro sporta klasi grupā līderpozīcijas pagaidām notur J. Kozlovskis no Plaviņām (35,5 punkti). Līvānietim O. Suetovam — 32 punkti (2. vieta), R. Pūdzam — 31 punkti (3. vieta).

Nākamais turnīrs notiks 25. oktobrī.

S. BOCĀNS,

sacensību galvenais tiesnesis

IVANS HOROŠKINS

1987. gada 14. oktobrī miris PSKP biedrs kopš 1959. gada, pensionārs, Lielā Tēvijas kara dalībnieks Ivans Patrikeja d. Horoškins.

Ivans Horoškins dzimis 1912. gadā Rietumkazahijas apgabala Džangalinas rajona Čarsteksajas sādža zemnieka ģimenē. Darba gaitas viņš sāka 1926. gadā, nodarbojoties ar zemkopību individuālajā saimniecībā. 1929. gadā Ivans Horoškins iestājās kolhozā un visu savu turpmāko dzīvi saistīja ar lauksaimniecību.

Ivans Horoškins pārdzīvoja visas kara grūtības un sarūgtinājumus. Viņš piedalījās Lielā Tēvijas kara cīņās, izgāja un pārdzīvoja fašistu koncentrācijas nometņu šausmas. Pēc atbrīvošanas no fašistiskās nebrīves Ivans Horoškins turpināja dienestu Padomju Armijā, pēc tam

strādāja par padomju saimniecības mehāniķi kombainieri, par Preiļu mašīnu un traktoru stacijas mehāniķi. No 1962. gada viņš strādāja «Lauktechnikas» rajona apvienībā. 1972. gadā Ivans Horoškins aizgāja pensijā.

Par kauju nopelniem Lielajā Tēvijas karā Ivans Horoškins apbalvots ar medaļu «40 gadi kopš uzvaras 1941. — 1945. gada Lielajā Tēvijas karā».

Par lieliem darba nopelniem un aktīvu līdzdalību sabiedriskajā dzīvē Ivans Horoškins apbalvots ar Leņina ordeni un medaļu «Par pašizliedzīgu darbu. Atzīmējot Vladimira Iljiča Leņina 100. dzimšanas dienu».

No dzīves šķiries komunisti, Lielā Tēvijas kara dalībnieks, Ivanu Patrikeja d. Horoškinu paturēsim savās sirdīs gaišā piemiņā.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS
RAJONA KOMITEJA

RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
IZPILDKOMITEJA

Kultūras dzīve: informācija

A. Vējāna dzeja

Devīni tūkstoši apmeklētāju šogad pabija Raiņa jaunu dienu zemē, iepazīnās ar muzeja ekspozīcijām, izstādēm. Devīni tūkstoši lielu un mazu dzejas draugu tuvāk iepazīna arī dzejnieku Andri Vējānu. Iepazīna viņu kā cilvēku, kā dzimtās zemes patriotu, kā Latgales novada kultūras propagandētāju.

Augu vasaru keramikas zālē bija skatāma Andra Vējāna 60 gadu jubilejas izstāde. Tās vedotāja G. Dzjubina, vācot materiālus, bija pratusi ieraudzīt

Zāle — pustukša

Mūzikas dienu sarīkojumā rajona kultūras namā apmeklētāji iepazīnās ar novadnieka Jāņa Ivanova daiļradi. Preiļos bija ieradies komponista dēls Igors Ivanovs, koncertēja J. Vītola Latvijas Valsts konservatorijas studenti.

Lielā Tēvijas kara laikā daļa no J. Ivanova skandarbjiem bija pazaudēti. Arī pirmais stīgu kvartets. Taču šī sacerējuma notis ir izdevies atrast. Preiļu pusē

A. Vējāna personību, iedziļināties dzejnieka sūtibā.

Katrs nākam no savas vides. Bet val katrs par savām tēva mājām stāstām tik aizrautīgi — tā sarunu ar muzeja apmeklētājiem sāka G. Dzjubina. Viņa uzsvera, ka Andra Vējāna devums latviešu literatūrā ir 30 dzejoļu krājumi. Par krājumu «Saulē kāpj augstāk» autoram piešķirta republikas Valsts prēmija. Viņa vienīgā darba vieta ir žurnāla «Karogs» redakcija. Dzejnieks ir republikas Miera aizstāvēšanas komitejas priekšsēdētājs. Un, protams, jauno literātu audzinātājs.

Uz izstādes slēgšanu Jasmuižā bija pulcējušies skolu jaunieši no Preiļiem, Aglonas, Priekule astoņgadīgās skolas. Arī pats dzejnieks. Atkal skanēja dzeja un arī Jāņa Ivanova mūzika.

tas izskanēja pirmoreiz. To atskaņoja konservatorijas studenti Ingrida Pintis, Signe Ruskā, Ilze Klava, Sandra Grinberga.

Vēl pilnībā nav izdevies atjaunot visu komponista vokālo liriku. Taču daļa no dziesmām jau atrastas un atdotas klausītājiem. Trīs no tām — «Zeme, zeme, Daugaviņa», «Latgales lūmos», «Saulskalniņš» — skanēja Ausmas Kūlenieces izpildījumā.

Soruden priekšiem atkal bija tikšanās ar mūsu dvēseles, sirds, mūsu centienu izteicēju mūzikā — Jāņa Ivanova daiļradi. Mazliet skumji, ka mūzika skanēja pustukšā rajona kultūras nama zālē.

A. ILJINA

ASS SIGNALS

Kiviņš uz sliedēm

Lietas būtība ir vienkārša un gaiša kā diena. 7. oktobrī Līvānu dzelzceļa stacijā pienāca divi pusvagoni ar zāgmateriāliem, kas paredzēti Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātam. Dala dēļu, kā apgalvo šī uzņēmuma darbinieki, sūtīta māju būves kombinātam. Taču — tā vietā, lai nekavējoties izkrautu abus pusvagonus, šo divu kombinātu sagādās nodalju līderi — nodalys priekšnieks P. Muktupāvels, direktora vietnieks A. Jaudzems, zāvēšanas ceha priekšnieks J. Klauz un direktora vietnieks F. Pirogova — uzsāka ilgstošu strīdu sakarā ar kokmateriālu pārādresēšanu.

Kamēr strīda izšķiršanā iesaistījās Rīgas instances, kamēr tika sastādīti dokumenti un sūtītas vēstules, abas sagādnieku komandas kīvina karstumā «lauza šķēpus» uz sliedēm. Rezultātā otrs pusvagoni ar kokma-

teriāliem, gaidot uz izkraušanu, nostāvēja uz sliedēm 7., 8., 9., 10., 11. un 12. oktobrī. Pēc tam, kad EMBK kokmateriālus pieņēma (no otrā pusvagona), uz sliedēm sākās cits kiviņš: kurš un cik maksās par dīkstāvi. Droši vien pēc kāda laika vienošanās starp abām pusēm tomēr tiks panākta, kaislības norims, un likumīgās soda sankcijas 260 rubļu apmērā dzelzceļniekiem tiks samaksātas. Tiesa, ne jau no strīdīgo vadītāju kabatas.

Bet — kurš atbildēs par šo birokrātisko niekošanos, pagaidām nav zināms. Un — vai līdzīgas situācijas neatgādīsies arī turpmāk?

A. VANAGA,
Līvānu dzelzceļa stacijas
priekšnieka vietas izpildītāja

Redaktors V. PETROVS

Rajona kinoteātros

Maksas filma

«AR REDZAMU PĀRSVARU»

Kinolentes varoņi ir pusaudži, kuri nodarbojas ar boksu, un skatītāji tajā redzēs daudzas divkaujas ringā. Taču filmas autorus sports interesē ne jau pats par sevi, bet gan kā savdabīga dzīves skola, kas veido bērnu raksturus, kā zināma veida tests, kas izgaismo viņu cilvēciskās īpašības.

Režisors — V. Saruhanovs.

Lomās: O. Starosackis, N. Saruhanova, V. Borisovs.

M. Gorkija kinostudija.

VIETEJO RADIORAIĻIŅU PROGRAMMA

20. oktobrī plkst. 12.40

◆ Lielā Oktobra 70. gadadienu sagaidot. Vēstis no darba kolektīviem.

◆ Internacionālā audzināšana. Pie mikrofona Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone.

◆ Tautas kontroles Preiļu rajona komitejas materiāli.

◆ Sporta ziņas.

Ar topošo ir vienots slavas gājums senais,
Un tautas jaunrade un tautas ģenijs
Sintīs jaunās gūvumos vēl neapriems,
Kā avols nelzstikstošs mūža dzīlēs dzimts.
(A. Balodis)

Sirsniņi sveicam Līvānu stikla fabrikas kolektīvu uzņēmuma 100. gadu jubilejas svētkos! Vēlam raženu, uzvarām bagālu darba soli, stipru veselību un laimi personīgajā dzīvē!

Souhoza «Rudzāli» kolektīvs

Martā — uz kalniem!

Tiem, kuri mīl doties pārgājiņā uz slēpēm, no 1988. gada 11. līdz 21. martam piedāvājam ceļojumu uz gleznaino Suargomas aizu, kura atrodas 20 km attālumā no Ordžonikidzes — Ziemeļosetijas galvaspilsētas.

Ar Daugavpils ceļojumu un ekskursiju biroja autobusu grupas vadītāja padarbība tūristi tiks nogādāti lidostā, ar reisa lidmašīnu viņi nokļūs līdz Minerālrijē Vodī lidostai. Tur viņus sagaidīs Ordžonikidzes ceļojumu un ekskursiju biroja pārstāvji, kas parūpēsies par atbraucēju nogādāšanu tūristu bāzē «Redant». Tūristu bāzē tiks sniegti nepieciešamie paskaidrojumi un motīki gatavošanās izbraukšanai uz tūristu mītni «Suargom» (tūristi izies medicīnisko apskati,

saņems gultasveļu, pārtikas produktus). Nākamajā dienā tūristus nogādās mītnē, kura atrodas 30 km attālumā no tūristu bāzes «Redant» 1800 m virs jūras līmeņa. Tā ir trīsstāvu mūra ēka ar centrālāpkuri. (Dzīvojamās istabas 5 — 8 cilvēkiem, telpas bez ērtībām. Duša atrodas tūristu mītnes teritorijā.)

Suargomas aizā darbojas trošu ceļš jeb pacēlājs slēpotājiem. Slēpju nomas maksa ceļazīmes vērtībā neietilpst (ieteicams ņemt līdz personīgās slēpes).

No slēpošanas brīvā laikā tūristi dosies vairākās interesantās ekskursijās.

Vienas ceļazīmes cena — 207 rubļi.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpils, 5. augusta ielā 25.

DAUGAVPILS PIENA KOMBINĀTS

aicina darbā Salienas ceļā katlu iekārtu mašīnistu (kurinātāju) ar iemaņām augsta spiediena katlu apkalpošanā. Ir dzīvoklis ceha tuvumā.

Adrese: Daugavpils, Muļatas ielā 3, telefons 39639.

CELTNIECĪBAS MATERIĀLU VEIKALA

(pie Aglonas dzelzceļa stacijas) brīvā pārdošanā ir:

pelēkais siferis (6 vilņu),
cements,
zāgmateriāli,
grīdas dēļi (kubikmetrs maksā 106 rubļus),
logu stikls,
ruberoids,
sausais apmetums (kubikmetrs maksā 40 kap.).

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība

PARDOD jaunu māju Līvānos, Puķu ielā 7; Telefons — 42127.

PREIĻU 21. PMK

pārdod.

Ietotus iestiklotus logu rāmjus (izmēri 60x72 cm un 50x80 cm, cena — 1 rublis gabalā). Griezties grāmatvedībā — telefons 44151.

Rušonas ciema padome

24. oktobrī rīko

SVECISU SVETKUS

Gailiņu kapos plkst. 17.30,

Zagatu kapos plkst. 19.30.

Piezagās vakara ēna pie loga. Aizsaucā tevī sev līdzī.

(S. Kaldupe)

Sērojam kopā ar Pēteri Domuli, BRĀLI smilšu kalniņā izvadot.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Neba man daudz vajaga

Mana mūža galinā,

Pāra koku priežu, egļu,

Jumtā zaļu velēniņu.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību OSKARA BROVERA piederīgajiem, viņu uz kapu kalniņu izvadot.

Kolhoza «Dzintars» valde

Darba skana visu mūžu

Pavadija dienas baltas,

Siltu sirdi, labu vārdu

Atstāju virs zemes siltas.

(M. Losberga)

Izsakām patiesu līdzjūtību piederīgajiem, OSKARU BROVERI smiltajā izvadot.

Kolhoza «Dzintars» mehānizatori, inženier tehniskie darbinieki

Ies Cilvēks, līdz zeme to

apņems

Savās pēdējās skavās.

Bet saule ik rudenī ziedēs

Viņa stādītās klavās.

(I. Ziedonis)

Izsakām līdzjūtību Gunāram Bruverim un viņa piederīgajiem, TĒVU smiltajā izvadot.

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Vaicās zeme — kā tas var būt,
Ka tavus soļus vairs nesajūt?
Vaicās pamestā māja un

dzīstošā pavarda liesma,
Vaicās — cilvēk, kur ir tava
dziesma?

(A. Skalbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Elizabetei Ozolai-Ozoliņai sakarā ar DZĪVESBIEDRA pāragro nāvi.

Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas kolektīvs

GATAVOJOT FERMAS ZIEMAI, PIRMAJĀ VIETĀ LIKSIM UGUNSDROŠĪBU!

Galvenie ugunsgrēka lemesli katru gadu ir vienli un tie paši: bojājumi elektroiekārtās, siltumgeneratoros, ūdens sildāmajos katlos.

Fermu pārziņi un saimniecību vadītāji!

Nodrošiniet stingru ugunsdrošības režīmu lopu ziemošanas vietās.

LPSR IEKŠLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZESĪBAS PARVALDE

LPSR BRĪVPATĪGO UGUNSDZESĒJU BIEDRĪBAS CENTRĀLĀ PADOME

LATVIJAS REKLĀMAS AGENTORA

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstules nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 898 eks. (latv. val. 9901 eks., krievu val. 3 997 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1419.